

Stanovisko odboru ochrany ovzduší

k poskytování informací podle § 30 odst. 1 písm. g) a f) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Nový zákon o ochraně ovzduší, který nabývá účinnosti dnem 1. září 2012 (dále jen zákon č. 201/2012 Sb.) v § 30 odst. 1 uvádí povinnost orgánům ochrany ovzduší aktivně zpřístupňovat veřejnosti bez zbytečného odkladu některé zde uvedené informace. Mezi jinými se podle písm. f) a g) poskytují informace o podaných žádostech o závazné stanovisko a povolení provozu a o závazných stanoviscích a povoleních, která byla vydána na základě těchto žádostí, dále o stanoviscích k politice územního rozvoje, zásadám územního rozvoje, územním plánům a regulačním plánům (stanoviska a závazná stanoviska se vydávají v případech uvedených v § 11 zákona č. 201/2012 Sb.).

Úvodem je třeba uvést, že zákonem uvedená povinnost zpřístupňovat informace veřejnosti o žádostech o povolení, o stanoviscích orgánů ochrany ovzduší, a o v návaznosti na ně vydaných povoleních a stanoviscích, je povinností vyplývající již z předchozího zákona, konkrétně § 36 odst. 2 písm. c) zákona č. 86/2002 Sb.

Nový zákon tuto povinnost zpřesňuje na aktivní zpřístupňování, tzn., že by takové informace měly být orgány ochrany ovzduší zpřístupňovány bez nutnosti, aby o ně veřejnost výslovně požádala. Zpřístupňování těchto informací je nutné zejména z toho důvodu, aby veřejnost měla možnost jednoduše a transparentně zjistit, jaké záměry se v jejím okolí připravují, jaké zdroje znečišťování mají být v daném území umístovány a jak dotčené orgány státní správy vykonávají svoji činnost (vydávání povolení, stanovisek a závazných stanovisek), která má dopad na životní prostředí, resp. ochranu ovzduší. Principy zpřístupňování maximálního množství informací veřejnosti vyplývá z řady mezinárodních smluv i evropských závazných právních předpisů. Mezi hlavními lze zmínit Aarhuskou úmluvu, k jejímuž plnění se Česká republika zavázala.

Zákon č. 201/2012 Sb. nestanoví konkrétní rozsah a způsob (či termíny) zveřejňování požadovaných informací, je v tomto ohledu značně obecný a nechává konkrétní uchopení povinnosti zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f) a g) na povinném subjektu, tedy na dotčených orgánech ochrany ovzduší.

Lze považovat za dostatečné, aby veřejnost měla možnost najít požadované informace například na speciálně vytvořených internetových stránkách jednotlivých orgánů ochrany ovzduší. Pokud se týká rozsahu, jako minimální lze doporučit zveřejňovat informace o dotčeném subjektu (tedy o tom, kdo podal žádost o závazné stanovisko nebo povolení provozu), jakého území se žádost týká (například, pokud se jedná o umístění či stavbě nového zdroje znečišťování), co je předmětem žádosti a stručného uvedení o jaký zdroj znečišťování se jedná (například zda se jedná o umístění nového zdroje znečišťování, nebo o změnu již vydaného povolení apod.). To lze obecně považovat za minimální, ale zároveň účel splňující rozsah relevantních informací ve smyslu tohoto ustanovení. Zveřejňování dalších (srozumitelných) informací může být jenom účelné v souladu s uvedenou povinností. Dotčený orgán není povinen aktivně zveřejnit všechny obdržené podklady a dokumentaci, ale měl by zároveň umožnit, aby v případě zájmu veřejnosti o poskytnutí detailnějších informací ohledně konkrétních žádostí, byly takové informace poskytnuty (například s uvedením, kde a kdy lze bližší informace získat).

Zákon č. 201/2012 Sb. nestanoví žádné závazné lhůty ke zveřejňování informací, i toto je na řádném uvážení konkrétního orgánu ochrany ovzduší, pouze uvádí, že informace mají být zveřejňovány bez zbytečného odkladu. Je nasnadě, aby tyto informace byly poskytovány včas, respektive dříve než bylo například o podaných žádostech rozhodnuto. Poskytování informací *ex post* (tedy po vyřízení podaných žádostí o stanovisko, závazné stanovisko či povolení provozu) nelze považovat za splnění povinnosti podle § 30 zákona č. 201/2012 Sb. Na druhou stranu však zákon neukládá lhůty, které musí být dodrženy pro zveřejnění po obdržení žádosti a před jejím vyřízením. Zde tedy bude záležet na administrativních možnostech každého orgánu s tím předpokladem, že bude brán ohled na účel zpřístupnění informace. Tím je v případě zpřístupňování podané žádosti o povolení či závazné stanovisko umožnit veřejnosti v dané věci vyjádřit včas svůj názor (tak, aby mohl být případně v rozhodnutí úřadu zohledněn) a v případě zpřístupňování již vydaného aktu je to ověření zpětné vazby a veřejná kontrola činnosti správního orgánu.

Ing. Jan Kužel
ředitel odboru ochrany ovzduší
v.r.